

„ne árts” elv, valamint az igazságosság elve, illetve az ezekből a gyakorlatban leszűrhető, a jog által meghatározott jogokat és/vagy kötelességeket igyekszem hűen bemutatni.

Czeglédi Lili (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A tekintet etikája

Az ember önmagához és az állathoz fűződő viszonya is megváltozik, amikor annak szemébe tekintve egy olyan létezőt pillant meg, akinek máságát nem képes teljesen megérteni. Jacques Derrida szerint nem egyszerűen az állati Másik tekintete készíti önreflexióra az embert, hanem az, hogy e tekintet előtt szégyenbe kerül. Egy ilyen találkozás lehetőségét tartogatja a vadászat eseménye: mint irodalmi téma értelmezhető kegyetlenségként, de az állati Másik megértésére tett kísérletként is.

Az európai romantikában előbbihez kapcsolódik William Wordsworth (1770–1850) *Hart-Leap Well* (1800) című balladája, melyben az üldözött szarvas a természet teljességét és az *anima mundi* jelöli. Utóbbi olvasathoz pedig a francia katonaköltő, Alfred de Vigny (1797–1863) méltatlanul keveset tárgyalt verses elbeszélése, *A farkas halála* (*La Mort du Loup*, 1843) csatlakozik, s erre a műre koncentrálok előadásom is.

Az elemzés homlokterébe a humanitás és animalitás viszonyának alakulása helyezkedik, s céloom rámutatni arra, a humánus önértelmezése hogyan változik a látás-látvány-tekintet függvényében. Ehhez kapcsolódóan megvizsgálom, a kortárs magyar irodalom egyik fővonalas képviselője, Závada Péter (1982–) hogyan közelít a Másik megértésének problematikájához *Roncs szélárnyékban* (2017) című kötetének egy versében, a *Vadászatban*. Az elemzések teoretikus hátterét Derrida mellett főként José Ortega y Gasset és John Berger gondolatai biztosítják.

Czifra Botond (ELTE Eötvös József Collegium)

Az igazságügyi miniszter igazgatási jogosítványainak kérdése a dualizmus korában

A 19. században a népszuverenitás eszményének elterjedésével elemi igény fogalmazódott meg az európai államokban arra, hogy a nép a törvényhozó – ezáltal a végrehajtó – hatalom mellett a bírói hatalomban is résztvevő vindikáljon magának. Az esküdtbíráskodás jogintézményét sorra vezették be az európai államok.

Az esküdtbíráóságok megszervezése új igazgatási feladatokat rótt az államra. Az esküdtbíráóságokról szóló törvénycikk az igazgatási feladatok meg-

oldásában jelentős szerepet szánt az igazságügyi miniszternek: a róla szóló iromány három jogosultsággal és három kötelezettséggel ruházta volna fel az igazságügyi minisztert. Azok az igazgatási jogosítványok, amelyekkel a törvénycikk irománya tervezte felruházni a minisztert, heves vitákat keltettek az Országgyűlésben. A viták segítségével megpróbálom megmutatni, miért kifogásolták a kortársak akár az esküdtbíróóság intézményét, akár a miniszter igazgatási jogosítványait, kötelezettségeit. Igyekszem a kritikákat a hazai történeti alkotmány szerint értékelni, ennek segítségével szétválasztani a valós aggályokat és a politikai támadásokat.

Kísérletet teszek arra, hogy szétválasszam az igazságügyi miniszter technikai, feltétlen szükséges – jellemzően – kötelezettségeit néhány formailag garanciális jellegű, de tartalmukban potenciálisan kétes jogosultságtól. Rámutatok a téma jelenbeli relevanciájára, és a jelenlegi vonatkozó alkotmánybírórági gyakorlatra.

Csapó Áron Sebestyén (PTE Kerényi Károly Szakkollégium)

Város a szimulációban – helyszínábrázolások az ezredforduló közeli valóságot megkérdőjelező filmekben

Az ezredforduló végéhez közeledve egyre több film kezdett el feldolgozni olyan témákat, amelyek valamilyen módon az addig érzékelt valóságot kérdőjelezzik meg. Ez 1997-1999 között érte el tetőpontját, amikor is olyan filmek jelentek meg, mint a *The Matrix* (1999), *Dark City* (1999), *eXistenZ* (1998) vagy *Perfect Blue* (1997).

Kutatásomban ezen filmekben ábrázolt helyszínekre – amik többnyire városok – fókuszálok. Vizsgálódásom fő kérdése, hogy az egyes városok milyen funkciót látnak el a filmben, így például hogyan keltik az elidegenedés érzését egy megkérdőjelezhető valóságon belül. Ezeket többek között a posztmodernnel foglalkozó szakirodalmakra (úgy, mint például Jean Baudrillard, Fredric Jameson írásai), valamint a filmes város ábrázolásmódjával foglalkozó különböző tudományos munkákra és filmtörténeti áthallásokra támaszkodva vizsgálom.